

РЕШЕНИЕ

№ 3689

гр. София, 16.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в публично заседание на 18.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **3340** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на М. Т. Е. от гр. П срещу решение № РД-15-1/29.03.2010 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Електронни С. М. и И. С.”.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като постановен при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материално-правните разпоредби. Твърди се, в процесния случай е неприложим ЗДОИ, тъй като административният орган не е бил сезиран с искане за получаване на информация, свързана с обществения живот в страна, а с искане от собственик на имоти, през които преминават съоръжения на техническата инфраструктура, което е следвало да бъде разгледано по реда на АПК и Закона за администрацията. Жалбоподателят счита, че съгласно разпоредбата на чл. 8, т. 1 от ЗДОИ от обхвата на този закон са изключени хипотезите на получаване на информация, предоставяна във връзка с административното обслужване на граждани и юридически лица. Възразява се също така, че обстоятелството, че съхраняваната от ответника информация, във връзка с направеното от

жалбоподателя искане, е с гриф „секретно”, не е основание за отказ да бъде предоставена тази информация. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени оспореното решение, както и да му бъдат присъди направените по делото разноски.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ „ЕЛЕКТРОННИ С. М. И И. С.” /ИА „ЕСМИС”/ – редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по подробни съображения изложени в съпроводителното писмо.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С влязло в сила на 29.12.2009 г. решение № 81/18.11.2009 г. на АССГ, постановено по адм. дело № 3594/2009 г., е отменен по жалба на М. Е. мълчалив отказ на председателя на Държавна агенция за И. технологии да се произнесе по искания вх. № 0020-401/27.01.2009 г. и вх. № 0020-1667/06.04.2009 г. за предоставяне на информация налице ли е акт, въз основа на който са прокарани описани съоръжения на техническата инфраструктура, има ли одобрени строителни книжа за прокаране на съоръженията и издадено разрешение за строеж, както и ако има такива какви са границите на сервитута, засягащ имотите на жалбоподателя и предоставяне на преписи от посочените по-горе актове. Делото като преписка е върнато на административния орган за произнасяне по същество при съобразяване с дадените в съдебното решение указания по тълкуване и прилагане на закона.

Във връзка с така постановеното съдебно решение жалбоподателят е сезирал ответника с искане рег. № 0094-559/15.03.2010 г., в което е поискал, позовавайки се на влязлото в сила съдебно решение, да му бъдат предоставени актовете и информацията, които са били поискани с писмата му до ДАИТС от 22.01.2009 г. и от 02.04.2009 г.

С решение № РД-15-1/29.03.2010 г. изпълниелният директор на ИАЕСМИС е отказал достъп до исканата обществена информация по заявлението на М. Т. Е.. В мотивите на акта е посочено, че в архива на агенцията се съхраняват приемно-предавателен протокол с вх. № 0167/09.07.2001 г. за предоставяне на далекосъобщителни обекти с отбранително предназначение от Министерство на отбраната на БТК-ЕАД-СП „ДО” и строителна документация, включваща работни проекти, проектно-сметна документация и съгласувателни проекти, които документи са с гриф „сигурност”, тъй като представляват класифицирана информация. Административният орган е мотивирал отказа си с обстоятелството, че предоставянето на тази информация се извършва при спазването на изискванията на Закона за защита на класифицираната информация /ЗЗКИ/ и Правилника за неговото приложение и с оглед на това, за да бъде предоставен достъп до тази информация е необходимо заявителя да

представи разрешение за достъп до класифицирана информация с ниво на класификация „секретно”. Като правни и фактически основания за издаване на решението са посочени чл. 28, ал. 2 и чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ, заповед № 0094-329/12.02.2010 г. на изпълнителния директор на ИА „ЕСМИС”, както и заявление вх. № 0094-559/15.03.2010 г. на М. Т. Е..

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Видно от приложено по делото известие за доставяне за оспорния изричен отказ жалбоподателят е бил уведомен на 06.04.2010 г., като жалбата срещу него, съгласно приложено по делото заверено копие на пощенски плик, е изпратена по пощата на 20.04.2010 г. до ИА „ЕСМИС”. Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният в настоящото производство изричен отказ за предоставяне на обществена информация по ЗДОИ е издаден от компетентен административен орган – изпълнителният директор на ИА „ЕСМИС”, който е „задължен субект” по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ, в предписаната от закона форма, а съдържанието му съответства на разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ.

Оспореният административен акт е издаден и при спазване на административнопроизводствените правила, както и при правилно приложение на материалния закон и в този смисъл се явяват неоснователни наведените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност на изричния отказ.

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок – не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно ал. 2 на цитираната разпоредба в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя. По отношение на твърдението на жалбоподателя, че в процесния случай са неприложими разпоредбите на ЗДОИ следва да се има предвид от една страна, че оспореното в настоящото производство решение е постановен в изпълнение на влязло в сила съдебно решение по адм. дело № 3594/2009 г., с което АССГ е отменил мълчалив отказ на ответника да се произнесе по направено от жалбоподателя искане по ЗДОИ и е задължил същият да постанови изричен административен акт именно по реда на ЗДОИ. В случай, че жалбоподателят е считал, че административното производство по направените от него искания с вх. № 0020-401/27.01.2009 г. и вх. № 0020-1667/06.04.2009 г. не следва да се развива по реда на ЗДОИ, то същият е имал правната възможност да оспори това съдебно решение. Влязлото в сила съдебно решение е задължително не само за страните по делото, но то обвързва и всички съдилища, учреждения и общини в Република Б /чл. 297 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК и чл. 177, ал. 1 от

АПК/. От друга страна съдът намира, че исканата от жалбоподателя информация, независимо, че касае съоръжения минаващи пред собствените му недвижими имоти, по своя характер е обществена информация. Това е така защото информацията, която се иска от жалбоподателя касае инфраструктурни съоръжения, свързани с отбраната и сигурността на страната.

Член 37 – 39 от ЗДОИ императивно регламентират основанията за отказ, съдържанието на решението за отказ, както и редът за неговото съобщаване на заявителя. Разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ изрично предвижда, че основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени в закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2. В процесния случай тази хипотеза на закона е налице. Безспорно се установява по делото, а това е и обстоятелство, за което страните не спорят, че документите, които се съхраняват в ответника и са описани в т. 1 и т. 2 от процесното решение, касаещи обект „Кабелна магистрала Т-Т”, са с гриф за сигурност „поверително”, съответно „секретно”. Именно във връзка с наличието на гриф за сигурност по отношение на тези документи административният орган е приел, че те представляват класифицирана информация и с оглед на това е налице една от предпоставките, визирана в закона, за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация. Спорен в настоящото производство, с оглед на възражението на жалбоподателя, е въпроса доколко обстоятелството, че съхраняваната от ответника информация е с гриф „секретно” е основание за отказ тя да бъде предоставена. Настоящият съдебен състав намира, че щом върху тези документи, свързани с проектирани и построени от Министерство на отбраната съоръжения на техническата инфраструктура, е поставен гриф за сигурност, то същите представляват класифицирана информация. Съгласно чл. 1, ал. 3 от ЗЗКИ класифицирана информация е информацията, представляваща държавна или служебна тайна, както и чуждестранната класифицирана информация. Понятието „държавна тайна” е определено с разпоредбата на чл. 25 от ЗЗКИ, според която държавна тайна е информацията, определена в списъка по приложение № 1, нерегламентираният достъп до която би създал опасност за или би увредил интересите на Република Б, свързани с националната сигурност, отбраната, външната политика или защитата на конституционно установения ред, като в съответствие с чл. 28, ал. 2 от ЗЗКИ информацията, съдържаща държавна тайна се маркира с гриф за сигурност – „строго секретно”, „секретно” и „поверително”. Съгласно раздел II, т. 15 от приложение № 1 към чл. 25 от ЗЗКИ като такава информация е посочена и информацията относно проектиране, изграждане, снабдяване с оборудване и функциониране на телекомуникационни, телеинформационни и пощенски М. за предаване на класифицирана информация, представляваща държавна тайна, използвана за нуждите на въоръжените сили, службите за сигурност или организациите по обезпечаване на тези С. и М.. В процесния случай достъпът до информацията, който е поискан от ответника касае далекосъобщителен обект с отбранително предназначение

/кабелна магистрала „Т-Т”/ и с оглед на това съдът намира, че отказът на административния орган е постановен при спазване на разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ и същият е законосъобразен.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – С. град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Т. Е. от гр. П срещу Решение № РД-15-1/29.03.2010 г. на изпълнителния директор на „Електронни С. М. и И. С.”, като неоснователна.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: